

Predstavili tudi Vlastjo Simončiča

Foto Loka je raziskovalno-razstavni projekt Loškega muzeja Škofja Loka, ki prikazuje pregled fotografske ustvarjalnosti na Loškem od konca 19. stoletja do danes ter se osredotoča predvsem na odnos umetnikov fotografov do njihovega neposrednega življenjskega okolja.

Jure Ferlan

Razstavo so pripravili Saša Nabergoj kot vodja projekta s sodelavci Mihom Colnerjem, Nino Misson in Boštjanom Sokličem. Postavljena je v muzejski galeriji na gradu do 31. oktobra. Poudarek razstave je na ustvarjanju zgodovine skozi fotografijo in vizualno kulturo. Razstava je zastavljena kot večmedijska postavitev, prostorska instalacija s fotografijami na različnih nosilcih, predstavitev arhiva Toneta Mlakarja in zbirke iz muzeja Vlastje Simončiča, vse to pa je dopolnjeno z večplastnim spremljevalnim programom in dvojezično publikacijo.

Projekt je del širše raziskave, v okviru katere se raziskuje, dokumentira in digitalizira fotografsko umetnost, ki se bo zaključila z njeno umestitvijo v stalne umetnostne zbirke Loškega muzeja. Kot je povedal kustos razstave Boštjan Soklič, razstava skuša slediti razvoju fotografije na Loškem skozi različne družbene, kulturne in zgodovinske kontekste. Razvoj fotografije na Loškem lahko razdelimo na več obdobji, ki jih določa družbena in kulturna zgodovina: Obdobje začetkov fotografije na Loškem (Avgust Berthold), Čas med obema vojnama (atelje Šelhaus), Obdobje med 1945 in 1990 (Edi Šelhaus, Tone Mlakar, Vlastja Simončič, Peter Pokorn starejši), Sodobna loška fotografija (Sašo Kočevar, Tomaž Lunder, Igor Pustovrh, Janez Pelko, Urban Babnik, Mito Gegič,

Jana Jocif, Janez Misson, Tone Štamcar). Na razstavi so izčrpno predstavili tudi fotografa, ki je pomemben del svojega ustvarjalnega obdobja preživel v svoji počitniški hiši v Mihevku pri Gorenji vasi. To je bil eden pomembnejših fotografov prve povojne generacije v Sloveniji Vladimir Vlastja Simončič (1911–2000), ki je v Poljansko dolino prišel leta 1975, pred tem pa je deloval večinoma v Ljubljani. Po koncu druge svetovne vojne, ki jo je preživel v odporniškem gibanju, je pogodbeno delal za več ljubljanskih gledališč in posnel zajeten arhiv tega obdobja, sodeloval je tudi s časopisi, kot sta Delo in Tovariš. Po letu 1957 se je specializiral za medicinsko fotografijo in film. Ves čas je deloval tudi kot umetnik in načrtno ustvarjal produkcijo, namenjeno za razstave in umetniške publikacije. Njegova umetniška praksa je bila usmerjena v eksperimente z mediji, ki temeljijo na klasičnih modernističnih postulatih. Simončič ni ničesar prepustil naključju, saj je slovenska zgodovina fotografije, kot so zapisali v Loškem muzeju, počasna in pomanjkljiva, zato se je pač "samozgodovini" in postal kustos lastnega dela. V starem župnišču v Gorenji vasi je namreč uredil fotografski muzej, kjer je predstavil svoja najpomembnejša dela in ključne prelome v svoji karieri. V sklopu pričujoče razstave je predstavljen del tega osebnega muzeja, ki ga je mogoče dojeti kot avtorjevo vizualno-tekstovno avtobiografijo.

Vlastja Simončič je na razstavi predstavljen tudi kot medicinski fotograf.

Poleg muzeja je Vlastja v Gorenji vasi dolga leta vodil fotoklub, kjer je mlade in mlade po srcu učil umetnosti fotografije. Ustvaril je tudi pomemben fotoarhiv, v katerega je ujel dogodke, naravo, pokrajino, arhitekturo, etnološke zanimivosti in danes že izginuli način življenja v Gorenji vasi in okolici. Fotografija kot pomemben dokument časa s projektom Foto Loka v Loškem muzeju dobiva mesto, ki ji pripada.

Vlastji Simončiču je na razstavi Foto Loka posvečen kotiček s šestimi panoji.